శ్రీవేంకటరమణాయనమః.

కంణాష్ట్రకరశతకము.

కం॥ శ్రీశేషాచలవాసా। నీశేషలొనర్చువారి ని
తరమునఁబ్రోవఁగ। కౌశలమతివఁటహృదయుని। వేడుఁ
దనైననన్నుఁగావు వేంకటరమణా॥ ౧.

నీమంబానఁగుచుక్రతువుల। నీమంబునఁబ్రోతువను
చునిన్నుమదిలోఁ। గామించిగొల్తురటని। న్నేమారయను
టించినాడ వేంకట॥ ౨.

విధిచదువులుబ్రముచ్చిలించం। బుధిఁజొచ్చినమీనమ
గుచుఁబొందుగదనుజున్। వధియించియుఁబ్రోచదు
వులు। విధికిచ్చితివారమరల వేంకట॥ ౩.

అమరాసురులమృతముకై। విమలపయోరాశిఁద
రువవెనుకమంతమునై। యమరులకునమృతమిడిసుర। వి
ముఖులమోడించితౌర వేంకట॥ ౪.

కనకాక్షుఁడేబిజగములు। వనటొందఁగఁజేయువా
నివధియించుటకే। వనహముజేసిదవద్దివే। ల్పైనడ
లుకిటిరూపనీకు వేంకట॥ ౫.

వీరుఁడగు హేమకశిపుం। దారయఁ గుతుకగానిఁ బ
ట్టనటనరహరివై। వీరమున దనుజుఁ జీలిచి। వీరత్వము
జూపితౌర వేఁకట॥ ౬.

ఇలమూడడుగులు దానము। బలిదైత్యునివలనఁ గో
నుచు బలియుఁడవైనీ। బలిశిరముంబుఁ జూపితి। విలస
న్మణిమకుటధరణ వేంకట॥ ౭.

వసుధాధిపాధములవె। కృసముగు ధారమున శత
నిగంధగతురినీ। వసుమబలధాగణ్యుఁడవై। వెసన్నృప
తులఁ దున్మితౌర వేంకట॥ ౮.

దశరథరాముఁడవైయా। దశముఖుఁ బరిమార్చితము
న్నలదయనేలుచునీ। యశమెల్లదిశలు నిండగ। విశద
మతిఁ వెలసితౌర వేంకట॥ ౯.

బలరాముఁడవై దనుజుల। బలమెల్ల నునీరు జేసి ప్రా
జ్ఞత మీరఁగన్। ఇల నేలియా తఖండన వెలసితివఁట దేవ
దేవ వేంకట॥ ౧౦.

బుద్ధావతారమునను బ్రి। బుద్ధుండన పెనుతికె
క్కి పురుషోత్తముడం। దిద్ధాత్ములకోరికలను। వృ
ద్ధిఁ బొందింతువెపుడు వేంకట॥ ౧౧.

ఖలులన్ కరవాలంబున। విలయంబొనరింపధాత్రి
వేరనునీవన్। బలశౌర్యతేజములతో। వెలసెదవటన
న్నగారి వేఁకట॥ ౧౨.

దశవిధరూపములనిట। ర్నిశమును జ్ఞానమునఁడ

లఁ వినీదగుమహిమన్ । దశదిశలఁ నుతిఁ జేయుచు । భక్త
వరుఁగా గొల్తు నేను వేంకట॥ ౧౩.

భావమునఁ దలఁచి పలుమఱు । శ్రీశుఁ డనుచు నిన్నా
నేడఁ గౌతుకముప్పన్ । శ్రీవర బ్రోచితవఁట విరివిగ
నచే సేవఁ జేతు వెంకట॥ ౧౪.

శేషగిరిధాము వినుమా । భాషాపతికైనఁగా విభుశ
నకునైనన్ । శేషపతికైన నీదగు । వేషంబులు బాగ
డఁ దరమ వెంకట ॥ ౧౫.

కలియుగమునందు శేషా । చలపతియే దేవుఁడనుచు
జగమెల్లనునిన్ । కులదైవముగా నమ్మిరి । విలసత్ప్రా
శియవిమథన వెంకట ॥ ౧౬.

నీకొమరుఁడు ముజ్జగముల । నాకులతన్ బెట్టఁ బ్రో
వ వావగిదనినన్ । జేకొని దుష్కృత మెంచక । వీకన్
ననుగాచు కరుణ వెంకట ॥ ౧౭.

వాటముగు చెంచుకరితను । నీటుగఁ జేపట్టిమిగుల
నైయ్యము తోడన్ । గూటమి దేలు చుమునుసే । వీట
నుమునుదమొందలేదె · వెంకట ॥ ౧౮.

పతితపావమునను గొలతు । సతతశీలగ్యానయుఁడనీదు
పరణముసొంకన్ । నతిగ్యానినుతించుచు । వెత
లన్ బాయఁగలేద వెంకట ॥ ౧౯.

కరివల్లభుండు మకరిచె । గరిచెడిక నిన్నివేఁగఁగా
ర్పుటఁ గన్ । హరిహరి ప్రార్థనములు సేడఁగ । వరదన్క ముని

శ్రీవరేశ వెంకట ॥ ౨౦.

యాదవకులు గావలహ్వాకి। మోహమాడరి గొల్లభామ నచు ముయని న్వేడం। గావదకుభిచల్లాక్కవె। వేద్ధరవేదవేద వెంకట ॥ ౨౧.

కపురపుటారకు తెలమిని। నిపుణత్వనసుదినము సుఁగనగనిత్యశ్రీశే। స్పృహములబోధ వెవెముదమున। విపులయశోభవయములను వెంకట ॥ ౨౨.

శ్రీరమణీవరవీరవర। వారిజములుగొల్చి వాసవాదులునిరులన్। గోరగదిక్పతులనుగా। వీరలఁజేసితివిగద వెంకట ॥ ౨౩.

కమలాసనుండు నీవిరాజ్య। కామరుండైనీదురకుంజారోవిఘుడగుచు। క్రమమొప్ప సృష్టిఁజేయఁగ। విమలముగా వెలసెజగము వెంకట ॥ ౨౪.

అకటా వికటములాడెడి। కుకుటిలులకు నిరులొసంగి సాధుజనులకూ। నకరము పురుషనులుగా। వికటముతింజేయఁదగదె వెంకట ॥ ౨౫.

సాధులకపకృతిఁజేయుచు। బాధలనొందించు ఖలులకొంగవరించుయా। సాధులరక్షించెదవని। ఏభులపాటితిఎగాదె వెంకట ॥ ౨౬.

అవివేకులు పూజ్యులుగా। సువివేకుల సాధు లౌచు నరివారిలొఁబా। కవమొప్పఁగొలువఁజేసితి। వివివేకమునెంచవలదె వెంకట ॥ ౨౭.

శ్రీవిభులగంగాతోయము । లవగాహనసేయ
వారలతిశుభస్థలనఁ । సువిధినిగొల్చినవారల। వివిధ
గతులనుంచుఁదగున వెంకట ॥ ౨౮.

సంకటపడుసజ్జనులకు । శంకరుఁడనినన్ను సా
ధుజనములు పొగడన్ । పంకజభవ భవరోగులు।
వేంకటవరుఁడనినుడివిరి వెంకట ॥ ౨౯

ఁ ‘కంబులులోకేశులు। లోకాలోకాధినాధులు
సునీదయచే। నాకటిబలులయ్యెఁనీ। కేశవగతివార
లకును వెంకట ॥ ౩౦.

గిరులేదుసగాఁగ ద్రొక్కియు । నరుదుగ కడగిరిని
వెలసి యధ్యుం ర్మోర్చుల్ । యురవుర సేయకను నగు
చు । వరకుసుని బ్రోచువెపుడు వెంకట॥ ౩౧.

శరభగను స్వామివరవు। పృథివితిరమున భ
క్త కామితములునీ। వరుసారఁ బేరునుసగుచు। విం
ధగ వెలసితివివరవా వెంకట ॥ ౩౨.

అహిరాజతల్పశయనా। రహిమీరగ భక్తశేఖరా
ప్రతదీపా । వహామాదమొందిబ్రోచుము। విహగకులా
ధిశవాహా వెంకట॥ ౩౩.

సలలితగోగర్భస్థిత । సలిలంబులదోగువారి సక
లాఘములఁ । విలయంబొందగఁ జేయను । వెలసిత
పరలియగహన వెం ॥ ౩౪.

నీమూర్తి వఁటయక్ష్త । శ్రీమంతంబైనకథను చె

లగుచు వ్రాజల్ । ప్రేమ౯ నలిపెను వాకల । వేమారు
ను బ్రోతువిలను వెం॥ ౩౫.

ఆపదలాదవినయవ్యాడు । నీపదములు గొల్చి
మ్రొక్కనేర్పున నిరుల౯ । ప్రాపించిబ్రోచితివని । వే
పటియయును గతియౌనగుచు వెం॥ ౩౬.

ఇలలో నాపదమ్రొక్కులు । నలలిత సంపదల
మరచు జనులకు దెలియస్ । గలల౯ దోచుచు నుడు
పులు । వెలయగగని బ్రోతువెపుడు వెం॥ ౩౭.

ఇహజన్మ సంచితాఘము । నిహమందున నేన గొంచి
యులవాశ్రితుల౯ । మహిమాతిశయముల జేయుచు । ప
హారించితివహి నగమున వెం॥ ౩౮.

శ్రీధవకోరికలానగుచు । వేధలుమాన్పుటకుజా
తేనియనింకే । విధిజెల్లుశ్రీశ నామము । విధుసోద
రమణధరణి వెం॥ ౩౯.

ఇందీవరసుందరముఖి । కుందార్చితపాదకమల
కోబృందబృందా । నందితమునివందితగో । విందముంద
రాద్రిధరణ వెం॥ ౪౦.

తావకముఖకమలామో । దావహ ముదితాత్మలౌ
చు మానీశాళుల్ । భావింపంబులజెందర । వేవిధము
లుముక్తులౌర వెం॥ ౪౧.

దోషాచరనాశ్రిత । పోషాశేషాద్రివాస బుధ
జనమునిసం । తోషాశ్రీభూసావర । శేషామణిగణ

రిభూష వెం॥ ౪౨.

ఘోరభవసాగరమునే । నేరుపుతో దాటుటకు ను నిన్నొడగవా । ధారుంబనినమ్మితిని । వేరతెంచి వలెనుము వెం॥ ౪౩.

వేసటనొందకునేని । దాసటరైబోత్రిమనసుచు జాలలు మున్నే । జేసితిని పేరదపే । వేసరియున్నా నని నుడు వెం॥ ౪౪.

నీకన్న దిక్కు మఱియే । లోకేశులు గలరు జెప్ప లోకాధ్యక్షా । నాకన్న ప్రసుడెవ్వనరి । వేకువపలో నగలడె వెం॥ ౪౫.

విధివశమున నుండడిక । వ్యథమగు పాత్రజ్ఞము లను వెలిగాబోవగ । వ్యథపుచ్చువేవి మఱినే । వ్య థగానిన్వేడుకేల వెం॥ ౪౬.

కలనాటి ధనవమునిలగా । వలసినతరి దాచనివరివ శమానవయా । దెలియనిధనవాంఛలుబడి । వెలయ గనినుగొలిచినాడ వెం॥ ౪౭.

బాలకులను సజ్జనను । బాలోసగుచు బెంచునె వుడు భావమునందుగ । మేలుగపోషించుటకై । వీ లుగ భావించవలయు వెం॥ ౪౮.

సామాన్యవచారంబుల । పేర్మితోశ్రమంబు మి గులపిరియవాక్యములగ । సేమంబులొసగుమనినగ । నేమారు నుతించినాను వెం॥ ౪౯.

సర్వేశాన సంభావనగడి । నేర్చుండక టంచుకొన్న
నేతిదాకులకా । చోద్యంబగుకురలోనగుదు । విద్య
కృపకాంతినిసన వెం ॥ ౫౦.

నీచిత్తమునకనుసనే । మాచేయగలదిలేదుమాలోం
దగన । స్నేహాస్పద జేసిననీ । నేచేయగవలయుశ
రణు వెం ॥ ౫౧.

ఈ సమయంబునకన్నద । జేసిననీవేదనలకు నే
ర్వేడనరుగా । కాసటలేకనుమదిలో । నేసట నుం
డదనుకొమ్మ వెం ॥ ౫౨.

ధనికులను వేడజాలక । దినమొక యుగము వలె
నేను వ్యధమతినైతి । వనజాక్షనిన్నె నమ్మితి । వినుమా
నాయత్రయంబు వెం ॥ ౫౩.

ఎప్పుడు బ్రోచెదవోయని । గొప్పగ నామదినిద
లంచు కానియుండకపోనే । తప్పులు చిత్తము నుంచక ।
నిప్పుడు నాచిన్నకొల్ల వెం ॥ ౫౪.

ఆపదల బొర్పుసామర్థ్యము । లోపమునుండించవిరుదు
నిదేయనని । ప్రాపేనమ్మగ నిచ్చును । మేవతి గొలుచు
గదవెన వెం ॥ ౫౫.

నీవే తల్లివి తండ్రివి । నీవేబలవేల్పువాడు నీవే గు
రుడవు । నీవే సర్వము నిజమిది । నేవేలయుగంబు లం
దుకు వెం ॥ ౫౬.

నీపాదపద్మసేవను । మీదట కరుణాకరత్వంబు

కాయి గొల్చుచునా । మాహాత్మ్యజేయఁదున్నను । వేదా
త్మ్యుడు కేదదిక్కు వెం ॥ ౫౭.

నేరము గల్గినననునీ । వారలలో నొకని గాఁగవదినీ
సేవల్ । నేరువుమని నీ భక్తుల । పేరుగనియుమించ దా
ద వెం ॥ ౫౮.

పిలచిన పలుకవు నీకీ । యలసతలేదు యన్యానాకునా
ధారముగా । కలకాలమెల్లనమ్మితి । విలసత్ఫణిరాజ
శయన వెం ॥ ౫౯.

పరివారిలోన నేపలు । మురుదిరుగఁటకోడి నిన్ను
మదిలో వేఁడఁగ । కరుణించి కరులనో గుచు । వెర
వకుముని గావరాద వెం ॥ ౬౦.

ఏయెడ జూచిన మదివాడ । బాయక నీచరితమెల్ల
పలు తెరగులనే । వ్రాయుచు జదువుచు నిరతము । వే
యుగముల భజన జేతు వేఁకట ॥ ౬౧.

దయలేదెందుకు నాపై । నియమముతో త్రికరణ
మున నిను గొల్చుచు నాశ్రయుడనై యన్యమెఱుగక ।
వెయినోళ్ల నుతింతుఁగదర వేఁకట ॥ ౬౨.

శ్రీలోలననున్న చేకొని । కేలొందగ జేయుమనుచు
మ్రొదుతరము గాక । చాలగమదిలో వేడిన । పీలావిడనా
డనన్ను వెంకట ॥ ౬౩.

శృంగారముప్పనలవేల్ । మంగాపరవరమెునం
గము న్వేఁడగానక । న్నంగీకరించరయేలర । వెఁగలిననిధ

లభియైన వెంకట॥ ౬౪.

శుభదాయకుండవీవని । యభయప్రదుడవనిని
న్నునభినుతులొనర్చ । ఇభరాజవరద వేడితి । విభవా
ములొసంగియేలు వెంకట॥ ౬౫.

తెన్నగ బ్రోవుటంచును - మన్నన చేవేడ నీదుమన
సొప్పకనన్ । కన్నడజేసిన విడువను ! వెన్నయిరిన్న
ట్లులౌన వెంకట॥ ౬౬.

కొంచక నీకనైనానన్ । వంచన సేయుట యిది మాన
వలదాయిక నా । న్నంచితమగ నేలుము నే । యించెద నీప
దయుగంబు వెంకట॥ ౬౭.

పోషించకున్న మరినన్ । పోషించే వాక లెవరు భు
విలో పలనిన్ । భూషించ సాదువశమా । వేషంబులి కేల
చాలు వెంకట॥ ౬౮.

శరణనను బ్రోవుమనిని । న్కరిమరి వేడంగ నీదు మన
సింతైనన్ । కరుగదు శిలయయ్యెనొ యిక । వెరచెద నాని
న్నుదూర వెంకట॥ ౬౯.

అనయము మనమున నీపద । వనజంబుల గరియ
టుంచు పడిని న్వేడన్ । కనికరము లేక నా మొర । వినకుం
డుట న్యాయమటర వెంకట॥ ౭౦.

వంచన చేసినదంతయు । సంచితమై యుండు సీకు
నంత యుమెదలో । నుంచకు నిజముగ గొనిరా । వింపము
నీచిత్తమందు వెంకట॥ ౭౧.

వెయ్యార్గురు మాటలేటికి। నెయ్యంబున నిన్ను వేడి న
నువుమీరకన్। తియ్యాలించగ పనమికి। వియ్యంబవట
య్య నాకు వెంకట॥ ౭౨-

నయ్యాటలేల నాతో। పయ్యారములిక నువ్వాలు వ
కు నన్నేకున్। ఇయ్యెడ సుదతులు పదియా। ర్వేయు
న్నెనమండ్రులేర వెంకట॥ ౭౩-

కలకాలమెల్ల నిను నే। సలలితమతి గొల్వ నాకు స
నావు సకలుని। కులగోత్రము దెలియక న। న్నాలి చూచు
టగకు గాక వెంకట॥ ౭౪-

నా రికుని స్మరిని। ప్మూరవును మాటను నే కటూ
ప్పుడనని నా। నేరములెంచ దలంచిన। వేరే వినుతించ నే
ల వెంకట॥ ౭౫-

కంటిని నీరూపము కను। గొంటిని నీ పిటకల్గు గో
పురములలో। దంటిని నీసరి దైవము। వింటిని నీ చరిత వె
ల్ల వెంకట॥ ౭౬-

మాత్రాత్ముడనని నా దగు। నేరంబుల నెల్ల వెదకి నెం
చక నన్నున్। దూరంబు సేయ జూచిన। వేరే దిక్కెగి
నాకు వెంకట॥ ౭౭-

వడ తప్పు పాపకంబులు। విడవక భుజియింప నే
ర్పి యేమరి నన్నున్। విడ బిన బిడ చెడ నేనిను। వెడ మాట
ల వాడ గాను వెంకట॥ ౭౮-

ఎచ్చటికేగిన నైనను। ముచ్చట చేనీకు వదనము

వరనడచుట । ఇచ్చకములెన్ని పలికిన । వెచ్చవిడకుగ
ట్టయైన వెంకట ॥ ౨౯.

ఇత్తరి నాచరితంబును । క్రొత్తగ వినుపించ నేలగా
ద్యనసేసి । చిత్తము రంజిల జేయగ విత్తము గలదయ్య
నాకు వెంకట ॥ ౩౦.

ఇచ్చకములాడ నెన్నడు । మచ్చిక మీరంగ నాదుమ
దిలో నెపుడున్ । నచ్చినభక్తిని గొలుచుచు । విచ్చలవిడి
సేవజేతు వెంకట ॥ ౩౧.

పన్నగశయనా నినునే । చిన్నతనమునుండి గొల్చి
సేవించితినా । కన్నడ సేయగ నీమది । విన్నదనము దో
చదయ్య వెంకట ॥ ౩౨.

ఘటనాఘటన సమర్థుడ । వటునన్నిక గావవలదవ
నజోదరన । న్నిటులటులు సేయనీకి । వెటకారముతే
లనయ్య వెంకట ॥ ౩౩.

నిరతము శ్రితరక్షణబిరు । దరుదారగ జగములో
నగల్గునా నెనుసీ । బిరుదంత సత్యమో నా । వెరపుడుగ
గాలదయ్య వెంకట ॥ ౩౪.

ఒడయడవీవని మదిలో । తడబాటించుకయు లేక
తక్కువసేయన్ । వెడకటయ్యనునన్నుగ । బడనా
డిటువేరు సేయ వెంకట ॥ ౩౫.

కలకాలమెల్ల నీవే । నలవడ నా దైవమనుచు నాత్మ
నునియంతిగ । తలచుచుబిలచిన పలుకవు । వెలయ నిగ

జేసితేమొ వెంకట॥౮౬

ఏదీనీదయనాపై। రాదెంతకు శరణుమిరాశిజ మశా।నీదాసుండను గానా। వేదాంత విహార నిత్యుడ వెంకట ౮౭.

మంత్రములిక చాలించుము। తంతుల బడనీక నన్ను రక్షించియునా। చింతల నెల్లను దోలుచు। వింతగ బ్రోవంగ రాదె వెంకట॥౮౮.

వేలం బెట్టక నను న। మ్మతితోడ చనీరులా నంగి మహాత్మునిగా।నతికృపజేయుగ సంథా।పితముని నీవు దిదలంచు వెంకట॥౮౯.

అటమట లేటికి నాపై।కటకట నీకరుణ రాదుకతి నా తుడవై। కటురూర్గ మెమదినూనిన। వెట కారములో నగదర వెంకట॥౯౦.

కానీరా నాసామి।యేసూయలు సొంతిరైనని మ్ముగమరలక। నే నీదయనొందదనున। నీనుండను గాను సుమ్ము వెంకట॥౯౧.

కొన్నాళ్ళు నన్ను చేకొని।మున్నెన్నో చనుళిలో నగి మొదితుని గాజే।నిన్నాళ్ళక కనుమొరగుట।మిన్నాణమటయ్యనీకు వెంకట॥౯౨.

ఆడిమాసల కొడయడగా। కడు దుష్కృతమైన యట్టి కష్టములను నీ।విడి నన్ను నొంచజాలిన।విడు తకనిన్నేలనుకేల వెంకట॥౯౩.

పామరజనస్తుడననినా। కామితములు వృథలు చేసి
గారడమునసా। నేమములదలచలేనియయ్య। వేమరుని
న్నే మనందు వెంకట॥ ౯౪.

ఆనయుడిబల్క్యదనునా। మానసికమునందునిన్ను
మరువకనెపుడుఁగా। ధ్యానము సేయుచుగొల్తున। వి
నవుకృపవనింపిబ్రోవు వెంకట॥ ౯౫.

చింతములేలనిపలుమరు। మంతనమున వేఁడనీ
దు మనసింతైనఁగా। శాంతించాండదుగదనీ। వెంతో
ఘనుఁడౌట నేమి వెంకట॥ ౯౬.

ఎందుకుమర పెందుకువ। న్నందరిలో మాందు కామి
తార్థుని జేయఁగా। కందువలేనీకిపిగో। యిందుడనాగుం
దుమాన్ను వేంకట॥ ౯౭.

చాలును మరి చాలును నీ। పాలబడుట నేనుని। ద
పాలుకళిగో। పాలాశ్రీలోలాయిది. పిలాకరుణాలవా
ం వెంకట॥ ౯౮.

మనఃవినిబ్రోవుమని నే। ననుదినమును కోరి వేడనా
లించవునీ। కనువయ్యె నేమొ నా మొరలిన బడదే చెవుల
నండ వెంకట॥ ౯౯.

శేవానాపాలిటనివు। క వానాయిష్టవేల్పు కామి
లునీ। పివానాదరిరావా। వేవేలవరంబులీవ వెంక
౧౦౦.

· —నాగు సీః హృదయము। గా ాలునుఖనిమ

యంబు గాదేనియుని। డాబెల్లజూచెదనుని। ఏబో
లగరమ్మువరము వెంకట ॥ ౧౦౧.

నగధరుండవగుచునిన్ని। జగమంతయునుడివెగా
నజగతికరోరం। బగమయ్యెదానిబూనుట। వెగటుగ
కరినుడల్లగావె వెంకట ॥ ౧౦౨.

వనచెడివరివరివిధముల। రనయుక్తులనిన్న వేం
డరక్షించుటకున్। అనఘానతేజనీకి। విభవేమిర
లక్ష్మీరమణ వెంకట ॥ ౧౦౩.

దైవంబవనుచునినునే। భావంబుననూదుకొల్పవ్రి
త్యహామందుణ్ణ। సేవించుచున్నవాండను। వేవేగధ
రింపరక్షు వెంకట ॥ ౧౦౪.

ఏదయ్యా నాపైదయ। రాదయ్యా నీమకరుణ రా
నందుకుదో। వేదయ్యా బ్రోవగనీ। వేదైవంబల్లగద
య్య వెంకట ॥ ౧౦౫.

లేరాజగముంబ్రోచే। వారీవిధిశ్రితజనావళినిరయిం
చకజే। నేరావంచనమరిని। వేరాంననుబ్రోవగతి
యు వెంకట ॥ ౧౦౬.

కారణము లేకనన్నిటు। గారియ పెట్టంగనీకుంగలఫ
లమేరా। సారసలోచననీమది। వేరుగననుదలచద
గవె వెంకట ॥ ౧౦౭.

ఏరాయిటు రారానీ। ఏరాయథ యుస్తమిపుడు
పేదిపినేరం। పేరాసుకుమారా నే। వేరా నాదరికిరా

ర వేంకటరమణా || ౧౦౮.

అష్టోత్తరశతకంబు । లిష్టార్థములొసఁగ నీకు నిచ్చి । నన్నున్ । దుష్టాత్ము జేసి బ్రోవు మి । శిష్టాధిపవినుత చరణ వేంకటరమణా || ౧౦౯.

మంగళము మంగళాకర । రంగుగ నీ కంకితముగ రచియించినయీ । లింగము వేంకటదాసుని । వెంగలికబ్బములు బ్రోవు వేంకటరమణా || ౧౧౦.

సంపూర్ణము.

శ్రీ యలమేల్మంగా సహిత

శ్రీ వేంకటేశ్వరార్పణమస్తు
